

SÖZLÜK

A

akademik: 1. Akademi ile ilgili olan. 2. Bilimsel niteliği olan.

alamet: Bir olayın veya durumun anlaşılmasına yardım eden şey, belirti.

aşına: Bildik, tanıdık olan; daha önceden bilinen (şey).

atfen: Mal ederek, yükleyerek.

ati: Gelecek.

azami: En çok, en üst, en büyük, en yüksek (derece, nicelik).

B

bâtın: 1. İçyüz. 2. Gizli, görünmeyen.

Battalname: Battal Gazi'ye ait kahramanlık hikâyelerini ihtiva eden menkıbeler mecmuasına Türkler arasında verilen genel ad.

bedia: Yeni ve görülmedik güzel şey.

Beytullah: Allah'ın evi, Kâbe.

C-Ç

camia: Ortak eğilimleri nedeniyle bir araya gelerek birlik oluşturan insan topluluğu.

celis: Birlikte oturan; sohbet arkadaşı, hemdem, refik.

cenkname: Savaş hikâyeleri anlatan kitaplara verilen isim.

cönk: Saz şairlerinin, kendilerinin veya başkalarının şiirlerini derledikleri, uzunlamasına açılan, deri kaplı defter.

cümle: 1. Bütün. 2. Herkes.

çögür: İri gövdeli, kısa saplı bir tür halk sazı.

D-E

dairevi: 1. Daire ile ilgili. 2. Daire biçiminde olan.

delailü'l-hayrat: Meşhur salavat-ı şerifelerin toplandığı kitap.

divan: Divan edebiyatı şairlerinin şiirlerini topladıkları eser.

ebeveyn: Anne ve baba.

ecdad: Geçmişteki büyükler, atalar.

edip: Edebiyatla uğraşan, edebî eser veren kimse; yazar.

enam: İçinde Enam suresi ile çok okunan bazı Kur'an surelerinin ve duaların bulunduğu kitapçık.

enis: Dost, arkadaş, yâr, hemdem.

evrat: Müslümanlarca belirli zamanlarda okunması âdet olan dualar ve Kur'an ayetleri.

F

fermente etmek: Mayalamak.

figüratif: Dış gerçeği somut biçimde yansıtan, içinde insan, hayvan ve doğa öğeleri bulunan (resim veya heykel).

form: Sanat eserlerinde dış görünüş.

H

Hamzaname: Hz. Hamza'nın menkıbevi hayatı etrafında oluşan halk hikâyelerinin genel adı.

hattat: Hat sanatını kendisine meslek olarak edinen kimse.

hüküm sürmek: Etki, hız vb. sürmek, devam etmek.

I

ihtiva etmek: İçine almak, içinde bulundurmak, içermek, kapsamak.

indallah: Allah katında.

inşa: Yapı kurma, yapı yapma, kurma.

izah etmek: Açıklamak, ayrıntılı bilgi vermek.

K-L

kaim olmak: Varlığı sürüp gitmek, yerine geçmek.

kat: Kesme, bitirme.

kebair: Büyük şeyler, büyük günahlar.

kemal: Olgunluk.

keyfiyet: Bir şeyin nasıl olduğunu belirten, onu başka şeylerden ayıran özellik; vasıf, nitelik.

koleksiyon: Öğrenme, yarar sağlama veya zevk amacıyla bir araya getirilmiş ve özelliklerine göre sınıflara ayrılmış nesnelerin bütünü.

küllîye: Belli bir idari, ekonomik, kültürel ve sosyal amaca yönelik çeşitli kuruluşların toplu bir biçimde bulunduğu yer.

kütüb-i semaviye: İndirilmiş mukaddes kitaplar.

lehçe: 1. Bir dilin tarihsel, bölgesel ve siyasal sebeplerden dolayı ses, yapı ve söz dizimi özellikleriyle ayrılan kolu. 2. Konuşma tarzı.

M

mazi: Bugüne göre geride kalmış olan zaman; geçmiş.

mekanizma: Belli bir sonuca ulaşmak için karmaşık bir biçimde düzenlenmiş organ veya parçalar birleşimi; düzenek, tertibat, sistem.

merhale: Bir olayda birbiri ardınca görülen, bir işte birbiri ardınca beliren, gelişen değişik durumların her biri; evre, aşama, basamak, safha, mertebe.

mesnevi: Her beyti ayn u yaklı bir divan edebiyatı nazım biçimi. Bu türdeki eserlerin genel adı.

miftah: Anahtar.

mizan: 1. Terazî. 2. Ölçü.

muhteva: Bir şeyin içinde bulunanların bütünü; içerik.

murat: Bir kimsenin dilediği, olmasını istediği şey; dilek. Elde edilmesi gereken, ulaşılmak istenilen sonuç; amaç.

Mushaf: Kur'an.

Münker: İnsanları ölümden sonra sorguya çeken iki melekten biri.

müreffeh: Bolluk, rahatlık ve varlık içinde bir yaşamı olan.

mütenasip: Aralarında orantı bulunan; orantılı.

N

nazil olmak: Yüksekten veya yukarıdan aşağıya doğru gelmek; inmek.

Nekir: İnsanları ölümden sonra sorguya çeken iki melekten biri.

nüşa: 1. Birbirinin tıpkısı olan yazılı şeylerin her biri. 2. Benzer, aynı, kopya.

Ö

özdeyiş: Bir düşünceyi, bir duyguyu, bir ilkeyi kısa ve kesin bir biçimde anlatan, genellikle kim tarafından söylendiği bilinen özlü söz; vecize, kelimakibar.

S-Ş

safha: Bir olayın gelişmesinde birbiri ardınca görülen değişik durumlardan, dönemlerden her biri; evre, merhale.

sakin: Hareket etmeyen, kımıldamayan. Bir yerde oturan.

sığırdili: Uzunlamasına açılan albüm şeklindeki cilt.

sılayirahim: Anne, baba ve akrabayı ziyaret etme.

söz dizimi: Cümleler oluşturulurken kelime veya kelime gruplarının bir araya geliş kurallarını inceleyen dil bilgisi kolu; cümle bilgisi.

sürur: İstenen veya hoş giden bir şeyin olmasıyla duyulan coşku; sevinç.

şerif: Kutsal, şerefli.

T

tasavvur: Göz önüne getirme, hayal etme, zihinde canlandırma.

tatbik etmek: Kuramsal bir bilgiyi, ilkeyi, düşünceyi herhangi bir alanda hayata geçirmek; uygulamak.

telif: 1. Kitap yazma. 2. Yazarın kendisinin kaleme aldığı.

teminat: Bir antlaşmada taraflardan birinin sorumluluğu üzerine alması; güvence.

terkip: 1. Birleşim, birleştirme, bir araya getirme. 2. Tamlama.

teşkil etmek: Oluşmasını sağlamak, meydana getirmek; oluşturmak, ortaya çıkarmak.

tezkiye: Divan şairlerinin hayat hikâyelerini ve şairliklerini şiirlerinden örnekler vererek anlatan eser.

Ü

ümmet: Bir peygamberin getirdiklerine inanıp ona tabi olanların oluşturduğu topluluk.

V-Y-Z

vâkıf olmak: Bir şey hakkında bilgi sahibi olmak, öğrenmiş bulunmak.

varyasyon: Değişik biçim.

vasıf: Bir şeyin nasıl olduğunu belirten, onu başka şeylerden ayıran özellik; nitelik, keyfiyet.

veciz: Kısa ve etkili (ifade, söz).

velayetname: Tarikat ileri gelenlerinin hayatlarını ve menkıbelerini anlatan kitap.

yadigâr: Bir kimseyi veya olayı anımsatan nesne, anı.

yekûn: Toplama işleminin sonucu; toplam, yekûn.

ziynet: Süslemeye, süslenmeye yarayan şey; süs.